ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2014/48/ЕС НА СЪВЕТА

от 24 март 2014 година

за изменение на Директива 2003/48/ЕО относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

като има предвид, че:

(1) Директива 2003/48/ЕО на Съвета ([3]) се прилага в държавите членки от 1 юли 2005 г. и през първите три години от прилагането ѝ показа ефективността си в определените от обхвата ѝ граници. От първия доклад на Комисията от 15 септември 2008 г. за прилагането ѝ обаче става ясно, че тя не отговаря изцяло на амбициите, изразени в заключенията, приети единодушно от Съвета на заседанието му от 26—27 ноември 2000 г. По-конкретно, от приложното поле на директивата са изключени някои финансови инструменти, които са равностойни на лихвоносни ценни книжа, както и някои непреки форми на притежаване на лихвоносни ценни книжа.

(2) За да се постигне по-добре целта на Директива 2003/48/ЕО, е необходимо първо да се повиши качеството на информацията, използвана за установяване на самоличността и местожителството на бенефициерите. Във връзка с това агентът по плащанията следва да използва както датата и мястото на раждане, така и данъчния идентификационен или еквивалентен на него номер, определен от държавите членки, ако има такъв. Директива 2003/48/ЕО не налага задължение на държавите членки да въвеждат данъчни идентификационни номера. Във връзка с това информацията за общи сметки и други случаи на съсобственост при бенефициерите също следва да се подобри.

(3) Директива 2003/48/ЕО се прилага само спрямо лихвените плащания, извършени в пряка полза на физически лица с местожителство в Съюза. Тези физически лица могат да заобикалят Директива 2003/48/ЕО, като използват като посредник правен субект или правна договорност, и по-специално такива, които са установени в юрисдикция, където данъчното облагане на изплатения на този правен субект или договорност доход не е гарантирано. С оглед и на мерките против изпирането на пари, определени в Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([4]), е целесъобразно от агентите по плащанията да се изисква да прилагат „подход на прозрачност“ спрямо плащанията, извършвани към някои субекти или правни договорености, които са установени или имат място на действително управление в някои държави или територии, в които Директива 2003/48/ЕО или мерки, със същия или равностоен ефект, не се прилагат. Тези агенти по плащанията следва да използват информацията, с която разполагат, относно действителния(те) бенефициер(и) на такива субекти или правни договорености, за да се гарантира прилагането на разпоредбите на Директива 2003/48/ЕО, когато така определеният бенефициер е физическо лице с местожителство в държава членка, различна от тази, в която е установен агентът по плащанията. За да се намали административната тежест върху агентите по плащанията, следва да се изготви примерен списък на правните субекти и правните договорености в трети страни и юрисдикции, засегнати от тази мярка.

([1]) ОВ C 184E, 8.7.2010 г., стр. 488.
([2]) ОВ C 277, 17.11.2009 г., стр. 109.
([3]) Директива 2003/48/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания (ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 38).
([4]) Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).

(4) Следва също да се избегне заобикалянето на Директива 2003/48/ЕО чрез изкуствено насочване на лихвеното плащане посредством икономически оператор, установен извън Съюза. Затова е необходимо да се уточнят отговорностите на икономическите оператори, когато им е известно, че лихвено плащане към оператор, установен извън териториалния обхват на Директива 2003/48/ЕО, е извършено в полза на физическо лице, за което те знаят, че има местожителство в друга държава членка, и което може да се счита, че е техен клиент. При тези обстоятелства следва да се счита, че посочените икономически оператори действат като агенти по плащанията. Това би спомогнало също за предотвратяване на евентуалната злоупотреба с международната мрежа от финансови институции, а именно клонове, дъщерни дружества, асоциирани или холдингови дружества с цел заобикаляне на разпоредбите на Директива 2003/48/ЕО.

(5) Опитът показа, че е необходима по-голяма яснота относно задължението да се действа като агент по плащанията при получаване на лихвено плащане. По-специално следва да бъдат ясно определени посредническите структури, които имат такова задължение. Правните субекти и правните договорености, които не подлежат на ефективно данъчно облагане, следва да прилагат разпоредбите на Директива 2003/48/ЕО при получаване на каквото и да било лихвено плащане от който и да било предходен икономически оператор. Примерен списък на тези субекти и правни договорености във всяка държава членка ще улесни прилагането на новите разпоредби.

(6) От първия доклад за прилагането на Директива 2003/48/ЕО става ясно, че тя може да бъде заобикаляна чрез използването на финансови инструменти, които, предвид нивото на риска, гъвкавостта и договорената възвращаемост, са равностойни на вземания по дългове. По тази причина е необходимо да се гарантира, че тя обхваща не само лихвите, но и друг равностоен по своята същност доход.

(7) По същия начин животозастрахователните договори, които съдържат гаранция за възвръщаемост на доходите или чиято доходност е над 40 % свързана с доходи от вземания по дългове или равностойни доходи, обхванати от Директива 2003/48/ЕО, следва да бъдат включени в обхвата на посочената директива.

(8) Относно установените в Съюза инвестиционни фондове Директива 2003/48/ЕО понастоящем обхваща само дохода, получен чрез предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), получили разрешение в съответствие с Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), която *inter alia*, отмени и замени Директива 85/611/ЕИО на Съвета ([2]). Равностойният доход от предприятия за колективно инвестиране, различни от ПКИПЦК, попада в обхвата на Директива 2003/48/ЕО само когато предприятия за колективно инвестиране, различни от ПКИПЦК, са субекти без юридическа правосубектност и поради това действат като агенти по плащанията при получаване на лихвени плащания. За да се гарантира прилагането на едни и същи правила за всички инвестиционни фондове или схеми, независимо от правната им форма, позоваването в Директива 2003/48/ЕО на Директива 85/611/ЕИО следва да се замени с позоваване на тяхната регистрация в съответствие с правото на държава членка или на съответния им правилник на фонда или учредителни актове, регулирани от правото на някоя от държавите членки. Освен това следва да се осигури равно третиране, като се вземе предвид Договорът за Европейското икономическо пространство.

(9) Относно инвестиционните фондове, които не са установени в държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство, е необходимо да се изясни, че директивата обхваща дохода от лихвите и равностоен доход от всички такива фондове, независимо от правната им форма и от начина им на предлагане на инвеститорите.

(10) Следва да се изясни определението за лихвено плащане, за да се гарантира, че не само преките инвестиции във вземания по дългове, но и непреките инвестиции се вземат предвид при изчисляването на процента на инвестираните в такъв инструмент активи. Освен това, за да се улесни прилагането на Директива 2003/48/ЕО от агентите по плащанията по отношение на доход, възникващ от предприятия за колективно инвестиране, установени в други страни, следва да се изясни, че изчислението на състава на активите за третирането на някои доходи от такива предприятия се регулира от правилата, определени от държавата — членка на Европейския съюз, или на Европейското икономическо пространство, в която те са установени.

(11) Имат основания както процедурата за представяне на удостоверение, която позволява на бенефициерите, чието местожителство за данъчни цели е в една държава членка, да избегнат налагането на данък при източника върху лихвените плащания, получени в държава членка, включена в списъка от член 10, параграф 1 от Директива 2003/48/ЕО, така и алтернативната процедура на доброволно деклариране пред държавата по местожителство на бенефициера. Въпреки това процедурата на доброволно деклариране носи по-малка тежест за бенефициера и по тази причина е целесъобразно бенефициерите да могат да избират процедурата.

([1]) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32.)

([2]) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3).

(12) Държавите членки следва да предоставят относима статистическа информация за прилагането на Директива 2003/48/ЕО, така че да се подобри качеството на информацията, с която разполага Комисията, за да подготви представяния на Съвета на всеки три години доклад за прилагането на посочената директива.

(13) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество ([1]) държавите членки се насърчават да съставят за себе си и в интерес на Европейския съюз свои собствени таблици, които илюстрират, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да предоставят публичен достъп до тях

(14) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на Директива 2003/48/ЕО, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

(15) Доколкото целите на настоящата директива, а именно осигуряване на ефективно данъчно облагане на доходи от спестявания във формата на трансгранични лихвени плащания, които обикновено са включени във всички държави членки в облагаемия доход на местните физически лица, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(16) Директива 2003/48/ЕО следва да бъде изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2003/48/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 1 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че задачите, необходими за прилагане на настоящата директива, се изпълняват от агентите по плащанията и другите икономически оператори, установени на тяхна територия или, където е уместно, които имат място на действително управление на тяхна територия, независимо от мястото на установяване на длъжника по вземането, от което произтича лихвеното плащане.“

2) Вмъква се следният член:

„*Член 1а*

Определения на някои термини

За целите на настоящата директива:

а) „икономически оператор“ означава кредитна или финансова институция или всяко друго юридическо или физическо лице, което редовно или в определени случаи извършва или гарантира лихвено плащане по смисъла на настоящата директива, докато действа при упражняване на професионалната си дейност;

б) „място на действително управление“ на правен субект, притежаващ или непритежаващ качеството на юридическо лице, означава адресът, на който се вземат основните управленски решения, необходими за осъществяване на дейността на правния субект като цяло. Когато тези решения се вземат в повече от една държава или юрисдикция, за място на действително управление се счита адресът, на който се вземат повечето от основните управленски решения във връзка с активите, пораждащи лихвени плащания, по смисъла на настоящата директива;

([1]) ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.
([2]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

в) „място на действително управление“ на тръст или друга правна договореност означава:

i) постоянният адрес на физическото лице, което носи основната отговорност за основните управленски решения, свързани с активите на правната договореност, като при тръст това е постоянният адрес на попечителя. Когато повече от едно физическо лице носи основната отговорност, за място на действително управление се счита постоянният адрес на лицето, което носи основната отговорност за повечето от основните управленски решения, свързани с активите, пораждащи лихвени плащания, по смисъла на настоящата директива; или

ii) адресът, на който юридическото лице, което има основната отговорност да управлява активите на правната договореност, взема повечето от основните управленски решения, свързани с тези активи, като при тръст това е попечителят. Когато основните управленски решения се вземат в повече от една държава или юрисдикция, за място на действително управление се счита адресът, на който се вземат повечето от основните управленски решения във връзка с активите, пораждащи лихвени плащания, по смисъла на настоящата директива;

г) „подлежат на ефективно данъчно облагане“ означава, че правният субект или правната договореност подлежат на данъчно облагане на целия си доход или на тази част от дохода си, която възниква за участници с местожителство в други държави, включително на каквито и да било лихвени плащания.“

3) Член 2 се заменя със следното:

„*Член 2*

Определение за „бенефициер“

1. За целите на настоящата директива и без да се засягат параграфи 2 — 4, „бенефициер“ означава всяко физическо лице, което получава лихвено плащане, или всяко физическо лице, на което е гарантирано лихвено плащане, освен ако не представи доказателства, че то не е било извършено или гарантирано в негова полза, с други думи:

а) то действа като агент по плащанията по смисъла на член 4, параграф 1;

б) то действа от името на правен субект, притежаващ или непритежаващ юридическа правосубектност, и разкрива — пред икономическия оператор, извършващ или гарантиращ лихвеното плащане — името, правната форма, адреса на мястото на установяване на правния субект и, ако същият се намира в различна държава или юрисдикция, адреса на мястото на действително управление на правния субект;

в) то действа от името на правна договореност, и разкрива — пред икономическия оператор, извършващ или гарантиращ лихвеното плащане — името, ако има такова, правната форма, адреса на мястото на действително управление на правната договореност, както и името на юридическото или физическото лице, посочено в член 1а, буква в); или

г) то действа от името на друго физическо лице, което е бенефициерът, и разкрива пред агента по плащанията самоличността на този бенефициер съгласно член 3, параграф 2.

2. Когато агент по плащанията има информация, която предполага, че физическото лице, което получава лихвено плащане или в полза на което има гарантирано лихвено плащане, може да не е бенефициерът, и когато към това физическо лице не се прилага параграф 1, букви а), б) или в), той предприема разумни мерки за установяване самоличността на бенефициера съгласно член 3, параграф 2. Ако агентът по плащанията не може да идентифицира бенефициера, той разглежда въпросното лице като бенефициер.

3. Когато икономически оператор, попадащ също така в обхвата на член 2 от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*), извършва лихвено плащане или гарантира такова плащане на правен субект или правна договореност, които не подлежат на ефективно данъчно облагане и които са установени или чието място на действително управление е в държава или юрисдикция извън посочената в член 7 от настоящата директива територия и извън териториалния обхват на споразуменията и разпоредбите, предвиждащи същите или равносилни на посочените в настоящата директива мерки, се прилагат втора до пета алинея от настоящия параграф.

Плащането се счита за извършено или гарантирано, в пряка полза на което и да било физическо лице, което има местожителство в държава членка, различна от тази на икономическия оператор, и което е определено в член 3, параграф 6 от Директива 2005/60/ЕО като действителен бенефициер на правния субект или правната договореност. Самоличността на това физическо лице се установява в съответствие с мерките за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 7 и член 8, параграф 1, буква б) от посочената директива. За целите на настоящата директива физическото лице се счита също за бенефициер.

За целите на първата алинея се счита, че категориите правни субекти и правни договорености, посочени в примерния списък в приложение I, не подлежат на ефективно данъчно облагане.

Икономическият оператор, посочен в първа алинея, установява правната форма и мястото на установяване или, където е уместно, мястото на действително управление на правния субект или правната договореност, като си служи с информацията, разкрита от всяко физическо лице, действащо от името на правния субект или правната договореност, по-специално в съответствие с параграф 1, букви б) и в), освен ако не разполага с по-достоверна информация, която да сочи, че получените данни са неточни или непълни за целите на прилагането на настоящия параграф.

Когато правен субект или правна договореност не попадат в категориите, посочени в приложение I, или когато попадат в тези категории, но твърдят, че подлежат на ефективно данъчно облагане, икономическият оператор, посочен в първата алинея, установява дали те подлежат на ефективно данъчно облагане на базата на общопризнати факти или официални документи, представени от правния субект или правната договореност или налични посредством мерките за комплексна проверка на клиента, взети в съответствие с Директива 2005/60/ЕО.

4. Когато правен субект или правна договореност се разглежда като агент по плащанията при получаване на лихвено плащане или при гарантиране на такова плащане в съответствие с член 4, параграф 2, лихвеното плащане се счита за дължимо на следните физически лица, които се считат за бенефициери за целите на настоящата директива:

а) всяко физическо лице, което има право да получи дохода, възникващ от активите, пораждащи това плащане, или от други активи, представляващи плащането, при получаването от правния субект или правната договореност на плащането или при гарантирането му от тяхно име, в съответствие с правото му на този доход;

б) при липса на такива физически лица, посочени в буква а), за всяка част от дохода, възникващ от активите, пораждащи това плащане, или от други активи, представляващи плащането, при получаването от правния субект или правната договореност на плащането или при гарантирането му от тяхно име, всяко физическо лице, което пряко или косвено е допринесло за активите на съответния правен субект или правна договореност, независимо дали това физическо лице има право на активите или доходите на правния субект или правната договореност;

в) при липса на физически лица, посочени в букви а) или б), които колективно или поотделно да имат право на целия доход, възникващ от активите, пораждащи това плащане, или на всички други активи, представляващи плащането, при получаването или гарантирането на лихвеното плащане, всяко физическо лице, в съответствие с правото му на този доход, което на по-късен етап придобива право върху всички или част от активите, пораждащи лихвеното плащане, или върху други активи, представляващи такова лихвено плащане. Общата сума, която се счита за дължима на такова физическо лице, не надхвърля сумата на лихвените плащания, получени от или гарантирани за правния субект или правната договореност, след удръжка на всяка част, която в съответствие с този параграф е била предназначена за физическо лице, посочено в букви а) или б).

(*) Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).“

4) Членове 3 и 4 се заменят със следното:

„Член 3

Самоличност и местожителство на бенефициерите

1. Всяка държава членка приема и гарантира на своята територия прилагането на необходимите процедури, които да позволят на агента по плащанията да идентифицира бенефициерите и тяхното местожителство за целите на членове 8—12.

Тези процедури съответстват на минималните стандарти, установени в параграфи 2 и 3.

2. Агентът по плащанията установява самоличността на бенефициера на базата на минимални стандарти, които се различават в зависимост от това кога са започнали отношенията между агента по плащанията и бенефициера, както следва:

а) за договорни отношения, установени преди 1 януари 2004 г., агентът по плащанията установява самоличността на бенефициера, т.е. името и адреса, като използва информацията, с която разполага, по-специално съгласно действащите закони в държавата, в която се е установил, и съгласно Директива 2005/60/ЕО;

б) за договорни отношения, установени, или транзакции, извършени при липса на договорни отношения, на или след 1 януари 2004 г., агентът по плащанията установява самоличността на бенефициера, т.е. неговото име, адрес, дата и място на раждане и, в съответствие със списъка, посочен в параграф 4, данъчния идентификационен или еквивалентен на него номер, определен от държавата членка, в която е местожителството за данъчни цели на бенефициера. За договорни отношения, установени, или транзакции, извършени при липса на договорни отношения, преди 1 юли 2015 г. информация за датата и мястото на раждане се изисква единствено когато липсва такъв данъчен идентификационен или еквивалентен на него номер.

Данните, посочени в първа алинея, буква б), се установяват въз основа на паспорт, официална лична карта или какъвто и да е друг официален документ за самоличност, където е приложимо в съответствие със списъка по параграф 4, представен от бенефициера. Данните, които не фигурират в тези документи, се установяват на базата на каквото и да е друго писмено доказателство за самоличност, представено от бенефициера.

3. Когато бенефициерът доброволно представи удостоверение за местожителство за данъчни цели, издадено от компетентния орган на дадена страна в рамките на три години преди датата на плащането, или на по-късна дата, когато плащането се счита за дължимо на бенефициера, се счита, че неговото местожителство е в тази страна. В противен случай се счита, че местожителството му е в страната, където е постоянният му адрес. Агентът по плащанията трябва да установи постоянния адрес на бенефициера въз основа на следните минимални стандарти:

а) за договорни отношения, установени преди 1 януари 2004 г., агентът по плащанията установява настоящия постоянен адрес на бенефициера, като използва най-надеждната информация, с която разполага, по-специално съгласно действащите закони в държавата, в която се е установил, и съгласно Директива 2005/60/ЕО;

б) за договорни отношения, установени, или транзакции, извършени при липса на договорни отношения, на и след 1 януари 2004 г., агентът по плащанията установява настоящия постоянен адрес на бенефициера въз основа на адреса, открит чрез процедурите по установяване на самоличността, посочени в параграф 2, първа алинея, буква б), който се актуализира въз основа на актуалната документация, с които разполага агентът по плащанията.

В случаите по първа алинея, буква б), когато бенефициери представят паспорт, официална лична карта или какъвто и да е друг официален документ за самоличност, издадени от държава членка, и се обявяват за жители на трета страна, местожителството се установява чрез удостоверение за местожителство за данъчни цели, издадено в рамките на три години преди датата на плащането или преди по-късна дата, когато плащането се счита за дължимо на бенефициера, от компетентния орган на третата страна, в която бенефициерът твърди, че живее. Ако такова удостоверение не бъде представено, се приема, че държавата членка, която е издала паспорта, официалната лична карта или друг официален документ за самоличност, е държавата по местожителство. За бенефициери, за които агентът по плащанията разполага с официална документация, която доказва, че местожителството им за данъчни цели е в страна, различна от тази, в която е постоянният им адрес, поради привилегии, свързани с дипломатически статут или други международно договорени правила, местожителството се установява посредством официалните документи, с които разполага агентът по плащанията.

4. Най-късно до 31 декември 2014 г. всяка държава членка, която определя данъчни идентификационни или еквивалентни на тях номера, уведомява Комисията за структурата и формата на тези номера, както и за официална документация, съдържаща информация за определените идентификационни номера. Всяка държава членка също така информира Комисията за евентуални промени в това отношение. Комисията изготвя и публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* списък с получената информация.

Член 4

Агенти по плащанията

1. Икономически оператор, установен в държава членка, който извършва лихвено плащане или гарантира такова плащане в пряка полза на бенефициера, се счита за агент по плащанията за целите на настоящата директива.

За целите на настоящия параграф няма значение дали съответният икономически оператор е длъжник или емитент на вземането по дълга или ценната книга, от които възниква доходът, или е икономическият оператор, който е натоварен от длъжника или емитента или от бенефициера с изплащането на дохода или с гарантирането му.

Икономически оператор, установен в държава членка, също се счита за агент по плащанията за целите на настоящата директива, когато са изпълнени следните условия:

а) той извършва лихвено плащане или гарантира плащането му на друг икономически оператор, включително по място на стопанска дейност или дъщерно дружество на първия икономически оператор, установени извън посочената в член 7 територия и извън териториалния обхват на споразуменията и разпоредбите, предвиждащи същите или равносилни на предвидените в настоящата директива мерки; и

б) първият икономически оператор има основание да счита на базата на налична информация, че вторият икономически оператор ще изплати дохода или ще гарантира плащането му в пряка полза на бенефициер, който е физическо лице, за което първият икономически оператор знае, че има местожителство в друга държава членка, като има предвид член 3.

Когато са изпълнени посочените в първа алинея, букви а) и б) условия, плащането, извършено или гарантирано от първия икономически оператор, се счита за извършено или гарантирано в пряка полза на бенефициера, посочен в буква б) от същата алинея.

2. Правен субект или правна договореност, чието място на действително управление се намира в рамките на държава членка и които не подлежат на ефективно данъчно облагане съгласно общите правила за пряко данъчно облагане, приложими или в тази държава членка или в държавата членка, в която са установени, или във всяка държава или юрисдикция, в която са установени за данъчни цели, се считат за агент по плащанията при получаването на лихвено плащане или гарантирането на такова плащане.

За целите на настоящия параграф се счита, че категориите правни субекти и правни договорености, посочени в примерния списък в приложение II, не подлежат на ефективно данъчно облагане.

Когато правен субект или правна договореност не принадлежат към никоя от категориите, посочени в примерния списък в приложение II, или когато попадат в обхвата на приложението, но твърдят, че подлежат на ефективно данъчно облагане, икономическият оператор установява дали подлежат на ефективно данъчно облагане на базата на общопризнати факти или официални документи, представени от правния субект или правната договореност или налични посредством мерките за комплексна проверка на клиента, приети в съответствие с Директива 2005/60/ЕО.

Всеки икономически оператор, установен в държава членка, който извършва лихвено плащане или гарантира плащането му на правен субект или правна договореност, посочени в настоящия параграф и чието място на действително управление се намира в държава членка, различна от държавата, в която е установен икономическият оператор, уведомява компетентния орган на своята държава членка за установяването — при използване на посочената в член 2, параграф 3, четвърта алинея информация или на друга налична информация — за следното:

i) име на правния субект или правната договореност, ако има такова;

ii) неговата/нейната правна форма;

iii) неговото/нейното място на действително управление;

iv) общата сума на лихвеното плащане, уточнена в съответствие с член 8, което е извършено или гарантирано за правния субект или правната договореност;

v) датата на последното лихвено плащане.

Физическите лица, които се считат за бенефициери на лихвеното плащане, извършено или гарантирано за посочените в първа алинея от настоящия параграф правен субект или правна договореност, се определят в съответствие с правилата, предвидени в член 2, параграф 4. Когато се прилага член, 2, параграф 4, буква в), правният субект или правната договореност — винаги когато физическо лице придобие на по-късен етап право върху активите, пораждащи това лихвено плащане, или върху други активи, представляващи лихвеното плащане — предоставят на компетентния орган на държавата членка, в която се намира мястото им на действително управление, информацията, посочена в член 8, параграф 1, втора алинея. Правният субект или правната договореност информират още съответния компетентен орган относно всяка евентуална промяна на мястото на действително управление.

Задълженията по пета алинея остават валидни за 10 години от датата на последното лихвено плащане, извършено или гарантирано от правния субект или правната договореност, или от последната дата, на която физическо лице е придобило право върху активите, пораждащи това лихвено плащане, или върху други активи, представляващи лихвеното плащане, която от двете дати е по-късна.

Ако правен субект или правна договореност, когато се прилага член 2, параграф 4, буква в), премести мястото си на ефективно управление в друга държава членка, компетентният орган на първата държава членка докладва следната информация на компетентния орган на втората държава членка:

i) сумата на лихвените плащания, получени от или гарантирани за правния субект или правната договореност, която все още не попада в обхвата на съществуващи в миналото права върху съответните активи;

ii) датата на последното лихвено плащане, получено от или гарантирано за правния субект или правната договореност, или последната дата, на която физическо лице е придобило право върху всички или част от активите, пораждащи това лихвено плащане, или върху други активи, представляващи лихвеното плащане, която от двете дати е по-късна.

Настоящият параграф не се прилага, ако правният субект или правната договореност представят доказателства, че попадат в един от следните случаи:

а) те са предприятия за колективно инвестиране или друг колективен инвестиционен фонд или схема, както е посочено в член 6, параграф 1, първа алинея, буква г), подточки i) и iii) или член 6, параграф 1, първа алинея, буква д), подточки i) и iii);

б) те са институции, предоставящи пенсионни или застрахователни услуги, или са предприятия, на които подобна институция е възложила да управляват активите ѝ;

в) съгласно процедурите, приложими в държавата членка, в която са установени за данъчни цели или където е мястото им на действително управление, са признати за освободени от ефективно данъчно облагане съгласно общите правила за пряко данъчно облагане, тъй като служат изключително за благотворителни цели в полза на обществото;

г) съставляват съсобственост, за което икономическият оператор, който извършва или гарантира плащането, е установил самоличността и местожителството на всички бенефициери в съответствие с член 3, и поради това икономическият оператор се явява агентът по плащанията съгласно параграф 1 от настоящия член.

3. На правните субекти по параграф 2, които са подобни на предприятия за колективно инвестиране или колективен инвестиционен фонд или схема, посочени в параграф 2, осма алинея, буква а), се предоставя възможност за целите на настоящата директива да бъдат третирани като подобни предприятия, колективен инвестиционен фонд или схема.

Когато правните субекти използват възможността, посочена в първа алинея от настоящия параграф, държавата членка, в която се намира действителното им управление, издава удостоверение за това. Правните субекти представят това удостоверение на икономическия оператор, който извършва или гарантира лихвеното плащане. В такъв случай икономическият оператор се освобождава от задълженията, посочени в параграф 2, четвърта алинея.

Държавите членки съставят подробни правила относно посочената в първа алинея от настоящия параграф възможност за правните субекти, чието действително управление се намира на тяхната територия, с оглед на това да гарантират ефективното прилагане на настоящата директива.“

5) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Определение за лихвено плащане

1. За целите на настоящата директива „лихвено плащане“ означава:

а) лихви, платени или кредитирани по сметка, свързани с вземане по дълг от всякакъв род, независимо от това дали е обезпечен с ипотека и независимо от това дали носи право на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от облигации или дългосрочни необезпечени облигации, включително премии, свързани с такива ценни книжа, облигации или дългосрочни необезпечени облигации; неустойките за закъснели плащания не се считат за лихвени плащания;

б) всеки доход, изплатен или реализиран, или кредитиран по сметка, свързан с ценни книжа от всякакъв вид, освен когато доходът пряко се счита за лихвено плащане в съответствие с букви а), в), г) или д), и по отношение на който:

i) условията за възвръщаемост на капитала, определени на датата на емитиране, включват ангажимент към инвеститора да получи в края на периода най-малко 95 % от инвестирания капитал, или

ii) условията, определени на датата на емитиране, осигуряват свързване на най-малко 95 % от дохода от ценната книга към лихва или доход от видовете, посочени в букви а), в), г) или д);

в) лихви, натрупани или капитализирани при продажбата, изплащането или откупуването на вземания по дълг, посочени в буква а), и всеки доход, натрупан или капитализиран при продажбата, изплащането или изкупуването на ценните книжа, посочени в буква б);

г) доход, произтичащ от плащанията, посочени в букви а), б) или в) от настоящия параграф, пряко или непряко, в т.ч. чрез правен субект или правна договореност, посочени в член 4, параграф 2, ако е разпределен от някой от следните:

i) предприятия за колективно инвестиране или други колективни инвестиционни фондове или схеми, които или са регистрирани като такива в съответствие с правото на която и да е държава членка или на държавите от Европейското икономическо пространство, които не членуват в Съюза, или които имат правилник на фонда или учредителни актове, регулирани от законодателството в областта на колективните инвестиционни фондове или схеми на една от тези държави или страни. Това се прилага независимо от правната форма на такива предприятия, фондове или схеми, а така също независимо от всякакви ограничения за определена група инвеститори по отношение на покупката, продажбата или откупуването на акциите или дяловите им единици;

ii) правни субекти, упражнили възможността съгласно член 4, параграф 3;

iii) всеки колективен инвестиционен фонд или схема, установени извън посочената в член 7 територия и извън Европейското икономическо пространство. Това се прилага независимо от правната форма на този фонд или схема и независимо от възможните ограничения за определена група инвеститори по отношение на покупката, продажбата или откупуването на акциите или дяловите му единици;

д) доход, реализиран при продажбата, изплащането или изкупуването на акции или дялове в следните предприятия, правни субекти, инвестиционни фондове или схеми, ако те инвестират пряко или непряко чрез други подобни предприятия, фондове или схеми, или чрез правни субекти или правни договорености, посочени в член 4, параграф 2, повече от 40 % от своите активи във вземания по дългове, посочени в буква а) от настоящия параграф или в ценни книжа, посочени в буква б) от него:

i) предприятия за колективно инвестиране или други колективни инвестиционни фондове или схеми, които или са регистрирани като такива в съответствие с правото на която и да е държава членка или на държавите от Европейското икономическо пространство, които не членуват в Съюза, които имат правилник на фонда или учредителни актове, регулирани от законодателството в областта на колективните инвестиционни фондове или схеми на една от тези държави или страни. Това се прилага независимо от правната форма на такива предприятия, фондове или схеми, а така също независимо от всякакви ограничения за определена група инвеститори по отношение на покупката, продажбата или откупуването на акциите или дяловите им единици;

ii) правни субекти, упражнили възможността съгласно член 4, параграф 3;

iii) всеки колективен инвестиционен фонд или схема, установени извън посочената в член 7 територия и извън Европейското икономическо пространство. Това се прилага независимо от правната форма на този фонд или схема и независимо от възможните ограничения за определена група инвеститори по отношение на покупката, продажбата или откупуването на акциите или дяловите му единици.

За целите на настоящата буква активите, които предприятията или правните субекти, или инвестиционните фондове или схеми, е необходимо да държат като гаранция по силата на техни споразумения, договори или друга правна документация, за да им се даде възможност да постигнат своите инвестиционни цели, и спрямо които активи инвеститорът не се явява страна и няма законни права, не се считат за вземания по дългове, посочени в буква а), или ценни книжа, посочени в буква б);

е) доходи от животозастрахователен договор, ако:

i) договорът съдържа гаранция за възвръщаемост на доходите, или

ii) действителната доходност на договора е над 40 %, свързана с лихва или доход, посочени в букви а), б), в), г) и д).

За целите на настоящата буква, сумата над което и да е изплащане или частично изплащане, направено от животозастрахователното дружество преди датата на падежа на животозастрахователния договор, както и сумата, изплатена от животозастрахователното дружество над сбора от всички плащания, извършени към животозастрахователното дружество по силата на същия животозастрахователен договор, се счита за доход от животозастрахователен договор. В случай на пълно или частично прехвърляне на животозастрахователен договор на трета страна, разликата между стойността на прехвърления договор и сумата на всички плащания, направени към животозастрахователното дружество, също се счита за доход от животозастрахователен договор. Доход от животозастрахователен договор, който предвижда единствено пенсия или фиксиран анюитет, които да се изплащат в продължение на най-малко пет години, се счита за такава единствено ако представлява изплащане или прехвърляне на трета страна, извършени преди края на петгодишния срок. Сума, изплатена единствено във връзка със смърт, инвалидност или болест, не се счита за доход от животозастрахователен договор.

Държавите членки обаче имат възможност да включат дохода, посочен в буква д) от първа алинея, в определението за лихвено плащане в случая с предприятията за колективно инвестиране или други колективни инвестиционни фондове или схеми, които или са регистрирани в съответствие с техните правила, или имат правилник на фонда или учредителни актове, регулирани от тяхното законодателство, само до степента, до която този доход съответства на печалбите, произтичащи пряко или непряко от лихвени плащания по смисъла на букви а), б) или в) от посочената алинея.

Във връзка с буква д), подточка ii), от първа алинея дадена държава членка може да избира дали да включи в определението за лихвено плащане дохода, независимо от състава на доходността, ако е изплатен или получен от животозастрахователно дружество, установено в тази държава.

Когато държава членка упражни едната или и двете възможности, посочени във втора и трета алинея, тя уведомява Комисията за това. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* факта, че тази възможност е упражнена и че, считано от датата на съответната публикация, упражняването на възможността става обвързващо за другите държави членки.

2. Що се отнася до параграф 1, първа алинея, буква б), когато агент по плащанията не разполага с информация относно сумата на дохода, която се изплаща, реализира или кредитира, общата сума на плащането се счита за лихвено плащане.

Що се отнася до параграф 1, първа алинея, буква в), когато агент по плащанията не разполага с информация относно сумата на лихвите или дохода, натрупана или капитализирана при продажбата, изплащането или откупуването на вземания по дълг, общата сума на плащането се счита за лихвено плащане.

Що се отнася до параграф 1, първа алинея, букви г) и д), когато агент по плащанията няма информация, отнасяща се до тази част от дохода, която произтича от лихвени плащания по смисъла на букви а), б) или в) от посочената алинея, общата сума на дохода се счита за лихвено плащане.

Що се отнася до параграф 1, първа алинея, буква е), когато агент по плащанията не разполага с информация относно сумата на печалбата от животозастрахователен договор, общата сума на плащането се счита за лихвено плащане.

3. Що се отнася до параграф 1, първа алинея, буква д), когато агент по плащанията не разполага с информация относно процента на активите, инвестирани във вземания по дългове или в съответните ценни книжа, или в акции или дялове, определени в посочената буква, се счита, че този процент е над 40 %. Когато той не може да определи сумата на дохода, реализиран от бенефициера, се счита, че доходът съответства на постъпленията от продажбата, изплащането или изкупуването на акции или дялове.

Що се отнася до параграф 1, първа алинея, буква е), подточка ii), когато агент по плащанията не разполага с информация относно процента на доходността, свързан с лихвени плащания по смисъла на букви а), б), в), г) или д) от посочената алинея, се счита, че този процент е над 40 %.

4. Когато лихвено плащане съгласно определението в параграф 1 е извършено към правен субект или правна договореност, посочени в член 4, параграф 2, или кредитирано по притежавана от такъв правен субект или правна договореност сметка, то се счита за дължимо на физическо лице по член 2, параграф 4. За правен субект това се прилага единствено ако правният субект не е упражнил възможността съгласно член 4, параграф 3.

5. Що се отнася до параграф 1, първа алинея, букви в) и д), държавите членки могат да изискват от агентите по плащанията на тяхна територия да изчислят на годишна база лихвите за период от време, който не може да надвишава една година, и да разглеждат такава лихва, изчислена на годишна база, като лихвено плащане, дори ако през този период от време няма продажба, изплащане или изкупуване.

6. Чрез дерогация от параграф 1, първа алинея, букви г) и д), държавите членки могат да изключат от определението за лихвено плащане всеки доход, посочен в тези разпоредби, от предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми, които имат правилник на фонда или учредителни актове, регулирани от тяхното законодателство, когато преките или непреките инвестиции на такива предприятия, правни субекти, фондове или схеми във вземания по дългове, посочени в буква а) от посочената алинея, или в ценни книжа, посочени в буква б) от същата алинея, не надвишават 15 % от техните активи.

Чрез дерогация от параграф 4 държавите членки могат да изключат от определението за лихвено плащане в параграф 1 лихвените плащания, извършени или кредитирани по сметка на правен субект или правна договореност, които са посочени в член 4, параграф 2 и чието място на действително управление е на тяхна територия, когато преките или непреките инвестиции на такъв правен субект или правна договореност във вземания по дългове, посочени в параграф 1, първа алинея, буква а), или в ценни книжа, посочени в буква б) от същата алинея, не надвишават 15 % от техните активи. За правен субект това се прилага единствено ако правният субект не е упражнил възможността съгласно член 4, параграф 3.

Когато държава членка упражни едната или двете възможности, посочени в първа и втора алинея, тя уведомява Комисията за това. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* факта, че тази възможност е упражнена и че, считано от датата на съответната публикация, упражняването на възможността става обвързващо за другите държави членки.

7. Праговете от 40 %, посочени в параграф 1, първа алинея, буква д) и буква е), подточка ii) и в параграф 3, се фиксират на 25 %, считано от 1 януари 2016 г.

8. Процентите, посочени в параграф 1, първа алинея, буква д) и в параграф 6, се определят въз основа на инвестиционната политика или въз основа на инвестиционната стратегия и цели, формулирани в документацията, регулираща работата на съответните предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми.

За целите на настоящия параграф документацията включва:

а) правилника на фонда или учредителните актове на съответните предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми;

б) всяко споразумение, договор или друга правна документация, подписани от съответните предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми, които са предоставени от тях на даден икономически оператор; както и

в) всякакви проспекти или подобни документи, използвани от съответните предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми, или от тяхно име, които се предоставят на инвеститорите им.

Когато документацията не определя инвестиционна политика или инвестиционната стратегия и цели, тези проценти се определят според действителния състав на активите на съответните предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми, като резултат от средната стойност на активите в началото или на датата на първия им 6-месечен доклад и в края на последния им отчетен период преди датата на извършване или гарантиране на лихвеното плащане от агента по плащанията към бенефициера. За новоучредени предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми този действителен състав е резултат от средната стойност на активите на началната дата и на датата на първата оценка на активите, посочена в документацията, регулираща работата на съответните предприятия, правни субекти или инвестиционни фондове или схеми.

Съставът на активите се установява в съответствие с правилата, приложими в държавата членка или в държава от Европейското икономическо пространство, която не членува в Съюза, в която дадено предприятие за колективно инвестиране или друг колективен инвестиционен фонд или схема са регистрирани като такива, или съгласно правото на която се регулират техният правилник на фонда или учредителни актове. Така установеният състав става обвързващ за други държави членки.

9. Посоченият в параграф 1, първа алинея, буква б) доход се счита за лихвено плащане само при условие че ценните книжа, от които той възниква, са първоначално емитирани на или след 1 юли 2014 г. Ценните книжа, издадени преди тази дата, не се вземат предвид за процентите, посочени в буква д) от същия параграф и в параграф 6.

10. Доходите от животозастрахователен договор се считат за лихвени плащания в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква е) само доколкото животозастрахователният договор, от който произтичат, е първоначално подписан на или след 1 юли 2014 г.

11. Държавите членки имат възможност да разглеждат дохода, посочен в параграф 1, първа алинея, буква д), подточка i), реализиран при продажбата, изплащането или изкупуването на акции или дялове в учредени предприятия за колективно инвестиране, различни от ПКПИЦК, получили разрешение съгласно Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*), като лихвено плащане, само при условие че е бил натрупан от тези предприятия на или след 1 юли 2014 г.

(*) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).“

6) Член 8 се заменя със следното:

„*Член 8*

Информация, докладвана от агента по плащанията

1. Когато бенефициерът е с местожителство в държава членка, различна от тази, в която е установен агентът по плащанията, минималната информация, която трябва да бъде докладвана от агента по плащанията на компетентния орган на държавата членка, в която е установен, включва:

а) самоличността и местожителството на бенефициера, установени в съответствие с член 3, или, в случаите на съсобственост, самоличността и местожителството на всички бенефициери, попадащи в обхвата на член 1, параграф 1;

б) името и адреса на агента по плащанията;

в) номера на сметката на бенефициера или, когато няма такава, идентификация на вземането по дълга, от което възниква лихвеното плащане, или на животозастрахователния договор, ценната книга или акцията, или дяловата единица, даващи основание за такова плащане;

г) информация за лихвено плащане в съответствие с параграф 2.

Когато бенефициерът е с местожителство в държава членка, различна от държавата членка, в която е мястото на действително управление на агента по плащането съгласно член 4, параграф 2, такъв агент по плащанията предоставя на компетентния орган на държавата членка, в която се намира неговото място на действително управление, информацията, посочена в настоящия параграф, първа алинея,букви а)—г). В допълнение, такъв агент по плащанията докладва следното:

i) общата сума на получените или гарантираните лихвени плащания, която се счита за дължима на неговите бенефициери;

ii) когато физическо лице стане бенефициер съгласно член 2, параграф 4, буква в), сумата, която се счита за дължима на въпросното лице, и датата на това начисляване.

2. Минималната информация, свързана с лихвеното плащане, която трябва да бъде докладвана от агента по плащанията, прави разграничение между следните категории лихвени плащания и посочва:

а) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква а): сумата на платените или кредитираните лихви;

б) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква б): или сумата на всички платени, реализирани или кредитирани доходи, или общата сума на плащането;

в) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, букви в) или д): или сумата на лихвата или дохода, посочени в тези букви, или общия размер на постъпленията от продажбата, изкупуването или изплащането;

г) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква г): или размера на посочения в тази буква доход, или общата сума за разпределение;

д) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 4: размера на лихвата за всеки от бенефициерите, попадащи в обхвата на член 1, параграф 1;

е) когато държава членка упражнява възможността съгласно член 6, параграф 5: размера на изчислената на годишна основа лихва или друг имащ отношение доход;

ж) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква е): или печалбата, изчислена в съответствие с посочената разпоредба, или общата сума на плащането. Ако при прехвърляне на трета страна агентът по плащането няма информация относно прехвърлената стойност: сумата от плащанията, извършени към животозастрахователното дружество по силата на същия животозастрахователен договор.

Когато докладва общите суми съгласно настоящия параграф, първа алинея, букви б), в), г) и ж), агентът по плащанията уведомява компетентния орган на държавата членка, в която е установен или, в случай на агент по плащанията, посочен в член 4, параграф 2, той уведомява компетентния орган на държавата членка, в която се намира неговото място на действително управление.

3. В случай на съсобственост агентът по плащанията информира компетентния орган на държавата членка, в която е установен, или, в случай на агент по плащанията, посочен в член 4, параграф 2, той уведомява компетентния орган на държавата членка, в която се намира неговото място на действително управление, дали докладваната за всеки бенефициер сума е пълната сума общо за всички бенефициери, действителният дял, който се полага на съответния бенефициер, или равен дял.

4. Независимо от разпоредбите на параграф 2 държавите членки могат да позволят на агентите по плащанията да докладват само следното:

а) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, букви а, б) или г): общата сума на лихвата или дохода;

б) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, букви в) или д): общата сума на постъпленията от продажбата, изкупуването или изплащането във връзка с такива плащания;

в) за лихвени плащания по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква е): или печалбите, за които компетентният орган на държавата членка на местожителство на бенефициера не е информиран другояче от агента по плащанията, пряко или чрез данъчния си представител или компетентния орган на друга държава членка, съгласно каквато и да било законодателна разпоредба, различна от разпоредбите, необходими за прилагането на настоящата директива, или общата сума, изплатена по животозастрахователните договори, от които възникват такива плащания.

Агентът по плащанията уведомява дали докладва общите суми съгласно настоящия параграф, първа алинея, букви а), б) и в).“

7) Член 9 се изменя, както следва:

а) добавят се следните параграфи:

„1а. Компетентният орган на държавата членка, в която е установен икономическият оператор, съобщава информацията, посочена в член 4, параграф 2, четвърта алинея, на компетентния орган на държавата членка, в която се намира мястото на действително управление на правния субект или правната договореност.

1б. Когато агент по плащанията по смисъла на член 4, параграф 2 премести мястото си на ефективно управление в друга държава членка, компетентният орган на първата държава членка съобщава информацията, посочена в член 4, параграф 2, седма алинея, на компетентния орган на новата държава членка.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Съобщаването на информацията става автоматично и се извършва веднъж годишно в рамките на шест месеца след края на данъчната година на държавата членка на агента по плащанията или икономическия оператор, и обхваща следните събития, които са се състояли през въпросната година:

i) всички лихвени плащания;

ii) всички случаи, при които физически лица са станали бенефициери съгласно член 2, параграф 4;

iii) всички промени на мястото на действително управление на агент по плащанията по член 4, параграф 2.“

8) Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. По време на преходния период, започващ от датата, посочена в член 17, параграфи 2 и 3, и ако е изпълнено условието по член 13, параграф 1, от Люксембург и Австрия не се изисква да прилагат разпоредбите на глава II.

Те обаче получават информация от другите държави членки в съответствие с глава II.

По време на преходния период целта на настоящата директива е да гарантира минимално ефективно данъчно облагане на спестяванията под формата на лихвени плащания в една държава членка към бенефициери, които са физически лица с местожителство за данъчни цели в друга държава членка.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. В края на преходния период от Люксембург и Австрия се изисква да прилагат разпоредбите на глава II и те преустановяват прилагането на данъка, удържан при източника, и разпределението на приходите съгласно членове 11 и 12. Ако по време на преходния период Люксембург или Австрия изберат да прилагат разпоредбите на глава II, те повече не прилагат данъка, удържан при източника, и разпределението на приходите съгласно членове 11 и 12.“

9) Член 11 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. По време на преходния период, посочен в член 10, когато бенефициерът е с местожителство в държава членка, различна от тази, в която е установен агентът по плащанията, или, в случай на агент по плащанията, посочен в член 4, параграф 2, в която се намира мястото на действително управление на такъв агент по плащанията, Люксембург и Австрия начисляват 15 % данък, удържан при източника, през първите три години от преходния период, 20 % през следващите три години и 35 % след това.

2. Агентът по плащанията начислява данък при източника, както следва:

а) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея буква а): върху сумата на платената или кредитирана лихва;

б) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква б): върху сумата на всички платени, реализирани или кредитирани доходи;

в) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, букви в) или д): или върху сумата на лихвите или дохода, посочени в тези букви, или данък с равностойно действие, който да бъде платен от бенефициера върху пълната сума от постъпленията от продажбата, изкупуването или изплащането;

г) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква г): върху размера на посочения в тази буква доход;

д) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 4: върху размера на лихвата за всеки от бенефициерите, попадащи в обхвата на член 1, параграф 1. Общата сума, върху която се налага данъкът, не надвишава сумата на лихвените плащания, получени или гарантирани от правния субект или правната договореност;

е) когато държава членка упражнява възможността съгласно член 6, параграф 5: върху размера на изчислената на годишна основа лихва или друг имащ отношение доход;

ж) за лихвено плащане по смисъла на член 6, параграф 1, първа алинея, буква е): върху печалбата, изчислена в съответствие с посочената разпоредба. Държавите членки могат да разрешават на агентите по плащанията да начисляват данък при източника само върху печалбите, за които компетентният орган на държавата членка на местожителство на бенефициера все още не е информиран от агента по плащанията или неговите фискални представители съгласно каквато и да било законодателна разпоредба, различна от разпоредбите, необходими за прилагането на настоящата директива.

При превеждането на прихода от данъка при източника към компетентния орган агентът по плащанията го информира за броя на бенефициерите, на които е наложен данък при източника, класифицирани според съответните им държави членки на местожителство.“;

б) в параграф 3 текстът „параграф 2, букви а) и б)“ се заменя с позоваването „параграф 2, букви а), б) и в)“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. По време на преходния период държавите членки, начисляващи данък, удържан при източника, могат да предвидят, че икономическият оператор, който извършва лихвено плащане или гарантира такова плащане за правен субект или правна договореност, посочени в член 4, параграф 2, с място на действително управление в друга държава членка, се счита, че е агент по плащанията на мястото на правния субект или правната договореност, и начислява данъка, удържан при източника, върху тази лихва, освен ако правният субект или правната договореност са се съгласили официално тяхното име, ако има такова, правната им форма, тяхното място на действително управление и общата сума на изплатената или гарантирана за тях лихва да бъдат съобщени в съответствие с член 4, параграф 2, четвърта алинея.“

10) Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Изключения от процедурата за облагане с данък, удържан при източника

1. Държави членки, които съгласно член 11 начисляват данък, удържан при източника, предвиждат следните процедури, за да гарантират, че даден бенефициер може да предяви искане да не бъде начислен данък:

а) процедура, която позволява на бенефициера изрично да упълномощи агента по плащанията да докладва информация в съответствие с глава II, като това упълномощаване включва всички лихвени плащания към бенефициера от този агент по плащанията; в такъв случай се прилага член 9;

б) процедура, която гарантира, че няма да се начислява данък, удържан при източника, когато бенефициерът представи на своя агент по плащанията удостоверение, издадено на негово име от компетентния орган на неговата държава членка по местожителство за данъчни цели в съответствие с параграф 2.

2. По искане на бенефициера компетентният орган на неговата държава членка по местожителство за данъчни цели издава удостоверение, в което се посочват:

а) име, адрес и данъчен идентификационен или еквивалентен на него номер и датата и мястото на раждане на бенефициера;

б) името и адреса на агента по плащанията;

в) номера на сметката на бенефициера или, ако няма такъв, идентификационния номер на ценната книга.

Това удостоверение е валидно за срок, който не превишава три години. То се издава на всеки бенефициер, който го поиска, в срок от два месеца след подаване на искането.“

11) Член 14 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„Ако лихвеното плащане за бенефициера е било обложено с данък, удържан при източника, в държавата членка на агента по плащанията, държавата членка по местожителство за данъчни цели на бенефициера му предоставя данъчен кредит, равен на сумата на данъка, удържан в съответствие с националното законодателство.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Ако освен с посочения в член 11 данък, удържан при източника, дадено лихвено плащане за бенефициер е било обложено с какъвто и да било друг вид данък, удържан при източника, и държавата членка по местожителство за данъчни цели на бенефициера предостави данъчен кредит за такъв данък, удържан при източника, в съответствие с националното си законодателство или спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане, този друг данък, удържан при източника, се кредитира, преди да се приложи процедурата по параграф 2.“

12) В член 15, параграф 1, втора алинея думата „приложението“ се заменя с „приложение III“.

13) Първото изречение на член 18 се заменя със следното:

„Комисията докладва на Съвета на всеки три години относно изпълнението на настоящата директива въз основа на статистическите данни, изброени в приложение IV, които се предоставят на Комисията от всяка държава членка.“

14) Вмъкват се следните членове:

„Член 18а

Мерки за изпълнение

1. В съответствие с посочената в член 18б, параграф 2 процедура Комисията може да приеме мерки за следните цели:

а) определяне на доставчиците на данни, които могат да се използват от агентите по плащанията за получаване на информацията, необходима за правилното третиране, за целите на член 6, параграф 1, първа алинея, букви б), г) и д);

б) определяне на общи формати и практически условия, необходими за електронния обмен на информацията по член 9;

в) изготвяне на общи формуляри за удостоверения и други документи, които улесняват прилагането на настоящата директива, по-специално за документите, издавани в държавите членки, начисляващи данък, удържан при източника, които документи се използват за целите на член 14 от държавите членки по местожителството на бенефициера за данъчни цели.

2. Комисията актуализира списъка в приложение III по искане на пряко заинтересованите държави членки.

Член 18б

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет по административно сътрудничество в областта на данъчното облагане („комитетът“).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.“

15) Приложението се изменя в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват до 1 януари 2016 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от първия ден на третата календарна година, следваща календарната година, в която настоящата директива влиза в сила.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 24 март 2014 година.

За Съвета
Председател
A. TSAFTARIS

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложението към Директива 2003/48/ЕО се изменя, както следва:

1) Приложението става приложение III.

2) Следното приложение се вмъква като „приложение I“:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ I*

Примерен списък на категориите правни субекти и правни договорености, които се счита, че не подлежат на ефективно данъчно облагане за целите на член 2, параграф 3

1. Правни субекти и правни договорености, чието място на установяване или място на действително управление е съсредоточено в страна или в рамките на юрисдикция извън териториалния обхват на настоящата директива, определен в член 7, и които са различни от посочените в член 17, параграф 2:

Страни и юрисдикции	Категории правни субекти и правни договорености
Антигуа и Барбуда	International business company (Международно търговско дружество)
Анжуан (Коморски острови)	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Бахамски острови	Тръст, уреден от местно или чуждо право Фондация International business company (Международно търговско дружество)
Бахрейн	Финансов тръст, уреден от местно или чуждо право
Барбадос	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество) International Society with Restricted Liability (Международно дружество с ограничена отговорност)
Белиз	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Бермуда	Тръст, уреден от местно или чуждо право Освободено дружество
Бруней	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество) International trust (Международен тръст) International Limited Partnership (Международно командитно дружество)
Острови Кук	Тръст, уреден от местно или чуждо право International trust (Международен тръст) International company (Международно дружество) Международно дружество
Коста Рика	Тръст, уреден от местно или чуждо право Company (Дружество)
Джибути	Освободено дружество Тръст, уреден от чуждо право

Страни и юрисдикции	Категории правни субекти и правни договорености
Доминика	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Фиджи	Тръст, уреден от местно или чуждо право
Френска Полинезия	Société (Дружество) Société de personnes (Дружество) Société en participation (Съвместно предприятие) Тръст, уреден от чуждо право
Гренада	International business company (Международно търговско дружество) Тръст, уреден от местно или чуждо право
Гуам	Company (Дружество) Едноличен търговец Сдружение Тръст, уреден от чуждо право
Гватемала	Тръст, уреден от местно или чуждо право Fundación (Фондация)
Хонконг	Тръст, уреден от местно или чуждо право Дружество с ограничена отговорност
Кирибати	Тръст, уреден от местно или чуждо право
Лабуан (Малайзия)	Offshore company (Офшорно дружество) Malaysian offshore bank (Офшорна банка на Малайзия) Offshore limited partnership (Офшорно дружество с ограничена отговорност) Offshore trust (Офшорен тръст)
Ливан	Дружества, ползващи се от режима за офшорни дружества Тръст, уреден от чуждо право
Либерия	Чуждестранно дружество Тръст, уреден от местно или чуждо право
Макао	Тръст, уреден от местно или чуждо право Fundação (Фондация)
Малдивски острови	Company (Дружество) Сдружение Тръст, уреден от чуждо право
Северни Мариански острови	Foreign sales corporation (Чуждестранна търговска корпорация) Offshore banking corporation (Офшорна банкова корпорация) Тръст, уреден от чуждо право
Маршалови острови	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Мавриций	Тръст, уреден от местно или чуждо право Global business company categories 1 and 2 (Общо търговско дружество, категории 1 и 2)

Страни и юрисдикции	Категории правни субекти и правни договорености
Микронезия	Company (Дружество) Сдружение Тръст, уреден от чуждо право
Науру	Тръст/подставено дружество Company (Дружество) Сдружение Едноличен търговец Чуждестранно завещание Чуждестранно имущество Друга форма на стопанско предприятие, договорено с правителството
Нова Каледония	Société (Дружество) Société civile (Дружество по гражданското право) Société de personnes (Дружество) Съвместно предприятие Наследство от починало лице Тръст, уреден от чуждо право
Нова Зеландия	Тръст, уреден от чуждо право
Ниуе	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Панама	Fideicomiso (тръст, уреден от местно право) и тръст, уреден от чуждо право Fundación de interés privado (Фондация) International business company (Международно търговско дружество)
Палау	Company (Дружество) Сдружение Едноличен търговец Представителство Credit union (финансова кооперация) Cooperative (Кооперация) Тръст, уреден от чуждо право
Филипини	Тръст, уреден от местно или чуждо право
Пуерто Рико	Estate (Дружество за недвижими имоти) Тръст, уреден от местно или чуждо право International banking entity (Правен субект в областта на международното банкиране)
Сейнт Китс и Невис	Тръст, уреден от местно или чуждо право Фондация Освободено дружество Освободено командитно дружество
Сейнт Лусия	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Сейнт Винсънт и Гренадини	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Сао Томе и Принсипи	International business company (Международно търговско дружество) Тръст, уреден от чуждо право

Страни и юрисдикции	Категории правни субекти и правни договорености
Самоа	Тръст, уреден от местно или чуждо право International trust (Международен тръст) International company (Международно дружество) Offshore bank (Офшорна банка) Offshore insurance company (Офшорно застрахователно дружество) Международно дружество Командитно дружество
Сейшелски острови	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Сингапур	Тръст, уреден от местно или чуждо право
Соломонови острови	Company (Дружество) Сдружение Тръст, уреден от местно или чуждо право
Южна Африка	Тръст, уреден от местно или чуждо право
Тонга	Тръст, уреден от местно или чуждо право
Тувалу	Тръст, уреден от местно или чуждо право Provident fund (Взаимоспомагателен фонд)
Обединени арабски емирства	Тръст, уреден от местно или чуждо право Offshore company (Офшорно дружество)
Щат Делауер (САЩ)	Дружество с ограничена отговорност
Щат Уайоминг (САЩ)	Дружество с ограничена отговорност
Американски Вирджински острови	Тръст, уреден от местно или чуждо право Освободено дружество
Уругвай	Тръст, уреден от местно или чуждо право Sociedad Anónima Financiera de Inversión (Акционерно финансово и инвестиционно дружество)
Вануату	Тръст, уреден от местно или чуждо право Освободено дружество International company (Международно дружество)

2. Правни субекти и правни договорености, чието място на установяване или място на действително управление е съсредоточено в страна или в рамките на юрисдикция, посочена в член 17, параграф 2, по отношение на която се прилага член 2, параграф 3, до приемането от съответната страна или юрисдикция на разпоредби, равностойни на тези в член 4, параграф 2:

Страни и юрисдикции	Категории правни субекти и правни договорености
Андора	Тръст, уреден от чуждо право
Ангила	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)

Страни и юрисдикции	Категории правни субекти и правни договорености
Аруба	Тръст, уреден от местно или чуждо право Stichting Particulier Fonds (Частна фондация)
Британски Вирджински острови	Тръст, уреден от местно или чуждо право Company (Дружество)
Кайманови острови	Тръст, уреден от местно или чуждо право Освободено дружество
Гърнзи (Guernsey)	Тръст, уреден от местно или чуждо право Company (Дружество) Фондация
Остров Ман	Тръст, уреден от местно или чуждо право Company (Дружество)
Джърси (Jersey)	Тръст, уреден от местно или чуждо право Company (Дружество) Фондация
Лихтенщайн	Anstalt (тръст, уреден от местно право) и тръст, уреден от чуждо право Stiftung (Фондация)
Монако	Тръст, уреден от чуждо право Fondation (Фондация)
Монтсерат	Тръст, уреден от местно или чуждо право International business company (Международно търговско дружество)
Нидерландски Антили	Тръст, уреден от местно или чуждо право Stichting Particulier Fonds (Частна фондация)
Сан Марино	Тръст, уреден от местно или чуждо право Fondazione (Фондация)
Швейцария	Тръст, уреден от чуждо право Фондация
Търкс и Кайкос	Освободено дружество Командитно дружество Тръст, уреден от местно или чуждо право“.

3) Следното приложение се вмъква като „приложение II“:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ II*

Примерен списък на категориите правни субекти и правни договорености, които се счита, че не подлежат на ефективно данъчно облагане за целите на член 4, параграф 2

Страни	Категории правни субекти и правни договорености	Бележки
Всички държави-членки на ЕС	Европейска групировка с икономически интереси (ЕГИИ)	
Белгия	— — Société de droit commun/maatschap (Дружество по гражданското или търговското право без правен статус) — Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap (Дружество без правен статус, чиято цел е да се занимава с една или повече специфични търговски операции) — — Société interne/stille handelsvennootschap (Дружество без правен статус, чрез което едно или повече лица има(т) интерес в операции, които едно или повече други лица управлява(т) от тяхно име)	Включено само ако предходният икономически оператор, който е извършил лихвеното плащане към него или го е гарантирал за него, не е установил самоличността и местожителството на всички бенефициери, в противен случай попада в обхвата на член 4, параграф 2, буква г). Тези „дружества“ (наименованието на които е дадено на френски и нидерландски) нямат правен статус и от гледна точка на данъчното облагане за тях се прилага подход на прозрачност.
	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
България	— Дружество със специална инвестиционна цел — Инвестиционно дружество (Инвестиционно дружество, извън обхвата на член 6)	Субект, освободен от корпоративен подоходен данък
	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	Освен ако попечителят не може да докаже, че тръстът всъщност подлежи на българското данъчно облагане върху доходите
Чешка република	— Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol. или v.o.s.) (Дружество) — Sdružení (Асоциация) — Komanditní společnost (Командитно дружество) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Дания	— Interessentskab (Събирателно дружество) — Kommanditselskab (Командитно дружество) — Kommanditaktieselskab/ Partnerselskab (Командитно дружество с акции) — Partrederi — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Германия	— Gesellschaft bürgerlichen Rechts (Дружество по гражданското право) — Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG (Търговско дружество) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Естония	— Seltsing (Дружество) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	

Страни	Категории правни субекти и правни договорености	Бележки
Ирландия	— Дружество и инвестиционен клуб	Довереник, който е ирландски попечител, обикновено се облага за дохода, който възниква за тръста. Въпреки това, когато бенефициерът или попечителят не са ирландски граждани, е облагаем само доходът от ирландски източник.
Гърция	— Ομόρρυθμος εταιρεία (ΟΕ) (Събирателно дружество) — Ετερόρρυθμος εταιρεία (ΕΕ) (Командитно дружество)	Дружествата се облагат с корпоративен подоходен данък. До 50 % от печалбата на дружествата обаче се облага при отделните съдружници по ставката на данъка, приложима за всеки от тях.
	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Испания	— Правни субекти, които са обект на системата за облагане на разпределението на печалбите: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (Дружество по гражданското право със или без юридическа правосубектност) — Herencias yacentes (Наследство от починало лице) — Comunidad de bienes (Съвместна собственост) — Други правни субекти без юридическа правосубектност, които представляват отделна икономическа единица или отделна група активи (член 35, параграф 4 от Ley General Tributaria). — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Франция	— Société en participation (Съвместно предприятие) — Société ou association de fait (Фактическо дружество) — Indivision (Съвместна собственост) — Fiducie (Тръст) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Италия	— Всички дружества по гражданското право и подобни правни субекти	Категорията „дружества по гражданското право“ включва: „società in accomandita semplice“, „società semplici“, associazioni (асоциации) на артисти или професионалисти за практикуване на тяхното изкуство или професия без юридическа правосубектност, „società in nome collettivo“, „società di fatto“ (нередовни или фактически сдружения) и „società di armamento“
	— Дружества с ограничен брой акционери, които са избрали възможността за фискална прозрачност	Режимът на „данъчна прозрачност“ може да бъде приет от дружествата с ограничена отговорност или от кооперативните дружества, чиито членове са физически лица (член 116 от TUIR (консолидирания Закон за данъците).
	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	Освен ако попечителят не може да представи документи, които доказват, че тръстът е установен за данъчни цели и подлежи на ефективно данъчно облагане в Италия.

Страни	Категории правни субекти и правни договорености	Бележки
Кипър	— Συνεταιρισμός (Дружество) — Σύνδεσμος *или* σωματείο (Асоциация)	
	— Συνεργατικές (Кооперация)	Единствено сделки с членове.
	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от местно или чуждо право	Тръстовете, създадени под кипърска юрисдикция, се считат за прозрачни правни субекти според националното законодателство.
Латвия	— Pilnsabiedrība (Събирателно дружество) — Komandītsabiedrība (Командитно дружество) — Biedrība un nodibinājums (Асоциация и фондация) — Lauksaimniecības kooperatīvs (Земеделска кооперация) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Литва	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Люксембург	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Унгария	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	Унгария признава тръстовете като „правни субекти“ според националните си правила
Малта	— Soċjetà In Akkomandita (Командитно дружество), чийто капитал не е разделен на дялове — Arrangement in participation (Асоциация „en participation“) — Soċjetà Kooperattiva (Кооперативно дружество)	Командитните дружества, чийто капитал е разделен на дялове, са предмет на общото корпоративно подоходно облагане.
Нидерландия	— Vennootschap onder firma (Събирателно дружество) — Commanditaire vennootschap (Затворено командитно дружество)	Събирателните дружества, затворените командитни дружества и ЕГИИ са прозрачни за данъчни цели.
	— Vereniging (Асоциация) — Stichting (Фондация)	Verenigingen (асоциациите) и stichtingen (фондациите) са освободени от данъци, освен ако извършват търговска или стопанска дейност.
	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Австрия	— Offene Gesellschaft (OG) (Събирателно дружество) — Offene Handelsgesellschaft (OHG) (Търговско събирателно дружество) — Kommanditgesellschaft (KG) (Командитно дружество) — Gesellschaft nach bürgerlichem Recht (Дружество по гражданското право) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	

Страни	Категории правни субекти и правни договорености	Бележки
Полша	— Spólka jawna (Sp. j.) (Събирателно дружество) — Spólka komandytowa (Sp. k.) (Командитно дружество) — Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.) (Командитно дружество с акции) — Spólka partnerska (Sp. p.) (Професионално сдружение) — Spolka cywilna (s.c.) (civil law company) (Дружество по гражданското право) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Португалия	— Дружества по гражданското право, които не са регистрирани в търговска форма — Регистрирани фирми, заети с определени професионални дейности, при които всички съдружници са физически лица, притежаващи еднаква професионална квалификация — Дружества, които просто владеят активи, контролирани от семейна групировка или изцяло притежавани от не повече от петима души	
	— Дружества, лицензирани да работят в Международния бизнес център на Мадейра, които отговарят на условията за освобождаване от корпоративен подоходен данък (член 33 от EBF)	Член 33 от EBF, приложим за дружествата, лицензирани до 31 декември 2000 г., предвижда освобождаване от корпоративен подоходен данък до 31 декември 2011 г.
	— Неперсонифицирани асоциации	
	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	Единствените тръстове, разрешени съгласно португалското право, са тези, създадени по силата чуждестранно право от юридически лица в Международния бизнес център на Мадейра.
Румъния	— Асоциация (дружество) — Cooperative (Кооперация) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Словения	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Словашка република	— Verejná obchodná spoločnosť (Събирателно дружество) — Komanditná spoločnosť (Командитно дружество) — Združenie (Асоциация) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	

Страни	Категории правни субекти и правни договорености	Бележки
Финландия	— avoin yhtiö/öppet bolag (Дружество) — kommandiittiyhtiö/kommanditbolag (Командитно дружество) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Швеция	— handelsbolag (Събирателно дружество) — kommanditbolag (Командитно дружество) — enkelt bolag (Просто сдружение) — „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от чуждо право	
Обединено кралство	— Събирателно дружество — Командитно дружество — Дружество с ограничена отговорност	Събирателните дружества, командитните дружества; дружествата с ограничена отговорност са прозрачни за данъчни цели.
	— Инвестиционен клуб (в който членовете имат право на определен дял от активите)	
Гибралтар ([1])	— „Тръст“ или друга подобна правна договореност, уредени от местно или чуждо право	Доходите на тръстовете са освободени от данъчно облагане съгласно Правилника за данъчно облагане върху доходите от 1992 г., ако: а) тръстът е създаден от или от името на лице, което няма местожителство в страната; както и б) доходът — е натрупан или произхожда извън Гибралтар, или — е получен от тръст и ако е получен директно от бенефициера, не подлежи на данъчно облагане съгласно Наредбата за подоходното данъчно облагане. Това не се прилага, ако тръстът е създаден преди 1 юли 1983 г. и правилникът на тръста изрично изключва възможността лица с местожителство в Гибралтар да бъдат бенефициери.

([1]) По силата на член 355, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз Обединеното кралство е държавата членка, компетентна за външните отношения на Гибралтар.“

4) Следното приложение се добавя като „приложение IV“:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ IV*

СПИСЪК НА ЕЛЕМЕНТИТЕ ЗА СТАТИСТИЧЕСКИ ЦЕЛИ, КОИТО ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕДОСТАВЯТ ЕЖЕГОДНО ОТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ НА КОМИСИЯТА

1. **Икономически елементи**

1.1. Данък, удържан при източника:

За Австрия и Люксембург (доколкото те прилагат преходните разпоредби, изложени в глава III) общата годишна сума на приходите, общо за всички държави членки, от данъка, удържан при източника, разпределен по държави членки по местожителство на бенефициерите.

За Австрия и Люксембург (доколкото те прилагат преходните разпоредби, изложени в глава III), общата годишна сума на приходите, общо за всички държави членки, от начисления по силата на член 11, параграф 5, данък, удържан при източника.

Данните за общите суми, събрани от данъка, удържан при източника, разпределен по държави членки по местожителството на бенефициерите, следва също да се изпращат на националната институция, отговаряща за изготвянето на статистиката за платежния баланс.

1.2. Сума на постъпленията от лихвени плащания/продажби:

За държавите членки, които обменят информация или са избрали разпоредбата за доброволно деклариране съгласно член 13, сумата на лихвените плащания на тяхна територия, която е предмет на обмена на информация съгласно член 9, разпределена по държави членки или зависими и асоциирани територии на местожителство на бенефициерите.

За държавите членки, които обменят информация или са избрали разпоредбата за доброволно деклариране съгласно член 13, сумата на постъпленията от продажби на тяхна територия, която е предмет на обмена на информация съгласно член 9, разпределена по държави членки или зависими и асоциирани територии на местожителство на бенефициерите.

За държавите членки, които обменят информация или са избрали механизма на доброволно деклариране, сумата на лихвените плащания, която е предмет на обмена на информация, разпределена по видове лихвени плащания в съответствие с категориите, посочени в член 8, параграф 2.

Данните, свързани с общата сума на постъпленията от лихвени плащания и продажби, разпределен по държави членки на местожителство на бенефициерите, следва да бъдат съобщени и на националната институция, отговаряща за изготвянето на статистиката за платежния баланс.

1.3. Бенефициер:

За всички държави членки, броят на бенефициерите с местожителство в други държави членки и зависими и асоциирани територии, разпределен по държави членки или зависими и асоциирани територии на местожителство.

1.4. Агенти по плащанията:

За всички държави членки, броят на агентите по плащанията (според изпращащата държава членка), участващи в обмена на информация или на данък, удържан при източника, за целите на настоящата директива.

1.5. Агенти по плащанията при получаване:

За всички държави членки, броят на агентите по плащанията при получаване, получили лихвени плащания по смисъла на член 6, параграф 4. Това се отнася както до изпращащите държави членки, в които са извършени лихвени плащания на агенти по плащанията при получаване, чието ефективно управление е съсредоточено в други държави членки, така и до получаващите държави членки, които имат такива правни субекти или правни договорености на територията си.

2. **Технически елементи**

2.1. Записи:

За държавите членки, обменящи информация или избрали разпоредбата за доброволно деклариране съгласно член 13, броят на изпратените и получени записи. Един запис означава едно плащане за един бенефициер.

2.2. Обработени/поправени записи:

Брой и процент на синтактично невалидните записи, които могат да бъдат обработени;

Брой и процент на синтактично невалидните записи, които не могат да бъдат обработени;

Брой и процент на необработените записи;

Брой и процент на записите, поправени при поискване;

Брой и процент на записите, поправени без предварително поискване;

Брой и процент на успешно обработените записи.

3. **Факултативни елементи:**

3.1. За държавите членки, сумата на лихвените плащания към правни субекти или правни договорености, която подлежи на обмен на информация съгласно член 4, параграф 2, разпределена по държави членки, в които е съсредоточено действителното управление на правния субект.

3.2. За държавите членки, сумата на постъпленията от продажби към правни субекти или правни договорености, която подлежи на обмен на информация съгласно член 4, параграф 2, разпределена по държави членки, в които е установен правният субект.

3.3. Съответните дялове на общия годишен данък, събран от местни данъкоплатци по лихвени плащания, извършени към тях от страна на национални и чуждестранни агенти по плащанията.“